

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka: 06101-1413/2014/12

Datum: 14. 11. 2016

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: agencija) na podlagi drugega odstavka 224. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 - ZIN-B in 54/14 - odl. US in 81/15 v nadaljevanju: ZEKom-1) ter ob uporabi določb Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/2007 – UPB in 40/2014, v nadaljevanju: ZIN) in Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006-UPB2, 105/2006-ZUS-1, 126/2007, 65/2008, 47/2009 Odl.US: U-I-54/06-32 (48/2009 popr.), 8/2010 in 82/13, v nadaljevanju: ZUP) v postopku nadzora izpolnjevanja določb 203. člena ZEKom-1 o nevtralnosti interneta, izdaja zavezancu Telemach d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 21, Ljubljana, ki ga zastopa direktor Marko Šter, po uradni dolžnosti naslednjo

ODLOČBO

1. Telemach d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 21, Ljubljana ne sme upočasnjevati internetnega prometa na ravni posameznih storitev ali aplikacij, kot ga je v obdobju med 17. 12. 2014 in 21. 4. 2015 upočasnjeval njegov pravni prednik Tušmobil d.o.o., Brnčičeva 49, Ljubljana s tem, da je tistim uporabnikom, ki so dosegli oz. presegle zakupljen mesečni limit podatkov, ves internetni promet, razen prometa, ustvarjenega z dostopom do Tušmobilovega portala Tuškabina ter s prenosom vsebin s tega portala, do konca mesečnega obračunskega obdobja upočasnjeval na hitrost 128 kbit/s.
2. V tem upravnem postopku niso nastali posebni stroški postopka.

Obrazložitev:

Agencija je v skladu s svojimi pristojnostmi iz 221. člena ZEKom-1 s pozivom za izjasnitev z dne 18. 12. 2014 proti družbi Tušmobil d.o.o., Ljubljana, katerega pravni naslednik je Telemach d.o.o., Ljubljana (v nadaljevanju: zavezanec) po uradni dolžnosti uvedla postopek nadzora zaradi suma kršitev določb 203. člena ZEKom-1 ter v postopku zavezancu 18. 2. 2015 izdala odločbo o odpravi ugotovljenih nepravilnosti št. 06101-1413/2014/4. Zavezanec je odločbo agencije izpodbijal v upravnem sporu, Upravno sodišče RS (v nadaljevanju: sodišče) pa je s sodbo št. I U 495/2015-22 z dne 12. 7. 2016 ugodilo tožbi zavezanca, izpodbijano odločbo odpravilo in zadevo vrnilo agenciji v ponovni postopek.

Agencija je v ponovnem postopku nadzora preverjala skladnost ravnanja zavezanca z določili 203. člena ZEKom-1, pri čemer je v celoti upoštevala napotila sodišča iz obrazložitve sodbe, da določbe tretjega in petega odstavka 203. člena ne prepovedujejo razlikovanja med storitvami dostopa do interneta glede na uporabo storitve ali aplikacije z ekonomsko komercialnega vidika (npr. različno cenovno ovrednotenje).

Agencija je v postopku nadzora ugotovila, da je zavezanec v obdobju med 17. 12. 2014, ko je pooblaščen oseba agencije zaznala ponudbo zavezanca, objavljeno na spletnih straneh zavezanca in 21. 4. 2015, ko je zavezanec v skladu z obvestilom na svojih spletnih straneh prenehal različno obravnavati prenos podatkov na ravni uporabljenih aplikacij oz. storitev, tistim uporabnikom, ki so dosegli oz. preseгли zakupljen mesečni limit, ves internetni promet razen prometa, ustvarjenega z dostopom do Tušmobilovega portala Tuškabina, dosegljivega na povezavi wap.tuskabina.si ter prenosom vsebin s tega portala, do konca mesečnega obračunskega obdobja upočasnjeval na hitrost 128 kbit/s (ponudba na aktualnih spletnih straneh ni več dostopna, v času kršitve pa je bila ponudba objavljena v ceniku storitev Tušmobila d.o.o. na povezavi http://www.tusmobil.si/uploads/docs/Ceniki/Cenik%20z%20novimi%20paketi/TUS_CENIK_2-18%2011%202014.pdf). Upočasnjevanje prometa na 128kbit/s po doseženem mesečnem limitu je zavezanec izvajal na podlagi določil v ceniku, ki je veljal v obdobju med 17. 12. 2014 in 21. 4. 2015 in bil objavljen na spletnih straneh zavezanca. Zavezanec je s takšnim ravnanjem upočasnjeval internetni promet na ravni posameznih storitev ali aplikacij, saj je bilo upočasnjevanje prometa odvisno izključno od uporabljenih storitev oz. aplikacij. S takšnim ravnanjem je zavezanec kršil tretji odstavek 203. člena ZEKom-1, saj pri tem upočasnjevanju prometa ni bil izpolnjen noben od štirih pogojev, naštetih v tretjem odstavku 203. člena, ob izpolnjevanju katerih bi bilo takšno upočasnjevanje prometa sicer upravičeno oz. dovoljeno.

Agencija je o zgoraj navedenih ugotovljenih nepravilnostih z dopisom št. 06101-813/2014/10 z dne 25. 7. 2015 obvestila zavezanca ter mu dala možnost, da se o zadevi v razumnem roku izreče ter 8. 8. 2016 prejela pravočasen odgovor zavezanca.

Zavezanec ugotovitvam agencije nasprotuje ter ugovarja, da je agencija nepopolno ugotovila dejansko stanje v zvezi z obstojem predmeta kršitve, saj WAP portal »Tuškabina« na naslovu wap.tuskabina.si ne obstaja, prav tako ne obstaja niti omenjeni spletni naslov.

Zavezanec v svojem odgovoru agenciji očita tudi, da je nepopolno ugotovila dejansko stanje v zvezi z značajem prometa, tudi če bi predmet kršitve obstajal, saj naj bi tak prenos podatkov ne potekal preko javnega interneta, temveč naj bi šlo za lokalni podatkovni promet. V tem primeru pa posledično ni moglo priti do očitanih kršitev tretjega odstavka 203. člena, ki govori o prepovedi upočasnjevanja internetnega prometa. Zavezanec za tak promet ponuja analogijo z VoLTE (Voice over LTE), pri čemer gre za podatkovni promet posebnega značaja, ki ni internetni promet in se tudi obravnava drugače kot internetni promet.

V nadaljevanju svojega odgovora zavezanec opozarja še na nepravilno uporabo norme tudi v primeru, ko bi predmet kršitve obstajal in bi se internetni promet omejeval. V takšnem, po navedbah zavezanca zgolj teoretičnem primeru, bi tudi v primeru, da bi po porabi zakupljenih količin prenosa podatkov obstajala omejitev hitrosti dostopa do interneta, le-to ne bi predstavljalo kršitve 203. člena ZEKom-1. Zmotno naj bi bilo naziranje agencije, da s tem, ko zavezanec omeji ves internetni promet na določeno hitrost, določenih izjem pa ne, s tem upočasnjuje internetni promet na ravni posameznih storitev ali aplikacij, saj ni mogoče identificirati niti storitev niti aplikacij, ki naj bi bile izjemoma omejene, temveč je mogoče identificirati le storitev, ki ni omejena. Tretji odstavek 203. člena ZEKom-

1 namreč ne govori o razlikovanju v hitrostih dostopa, temveč le o omejitvah. Ne-omejitev na ravni določene storitve ali aplikacije ni sankcionirana. Če bi agencija vztrajala pri svojem stališču, bi to pomenilo, da sme zavezanec ponujati le pakete, kjer se internetni promet po dosegu določene količine povsem ustavi, kar pomeni, da ni mogoče oblikovati naročniških paketov, ki vsebujejo dostop do interneta, pa niso pogodbeno vezani s hitrostjo, količino ali časom.

Zavezanec iz zgoraj naštetih razlogov agenciji predlaga, da predmetni postopek ustavi.

Na podlagi pridobljenih podatkov in izjasnitve zavezanca agencija ugotavlja, da je dejansko stanje v zvezi s predmetnim nadzorom razčiščeno za odločitev.

Za pravilno razumevanje zakonskih določb o ohranitvi odprtega in nevtralnega značaja interneta je potrebno upoštevati pomen pojma *nevtralnost interneta*. ZEKom-1 ga v 37. točki 3. člena določa kot *načelo, po katerem se vsak internetni promet po javnem komunikacijskem omrežju obravnava enakovredno, to je neodvisno od vsebine, aplikacij, storitev, naprave, vira in cilja komunikacije*. Bistvo definicije načela nevtralnosti interneta iz 3. člena ZEKom-1 je v *enakovredni* obravnavi; obravnava kateregakoli internetnega prometa ne sme biti odvisna od vsebine, ki jo tak promet prenaša, uporabljene aplikacije oz. storitve ter naprave, vira ali cilja komunikacije. Slovar slovenskega jezika za pojem »enakovreden« podaja razlago »*po vrednosti enak drugemu*«, pojem »enak« pa na prvem mestu razlaga »*1. ki se po lastnostih, značilnostih ujema, ne razlikuje*«.

Prepoved kršitev načela nevtralnosti interneta ZEKom-1 konkretizira v tretjem odstavku 203. člena, ki določa, da *si morajo operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta kar najbolj prizadevati za ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta, s tem da ne smejo omejevati, zadrževati ali upočasnjevati internetnega prometa na ravni posameznih storitev ali aplikacij ali izvajati ukrepov za njihovo razvrednotenje, razen v primeru določenih izjem (nujni ukrepi za zagotavljanje nemotenega delovanja ter ohranjanje celovitosti omrežij in storitev, omejevanje neželenih komunikacij ter na podlagi odločbe sodišča)*. Enakovredna obravnava vsakega internetnega prometa, ne glede na vsebino, aplikacijo, storitev, napravo, vir in cilj komunikacije je nujen pogoj, ki ga morajo operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta izpolnjevati v skladu z zgoraj citiranimi določbami. Določbe o nevtralnosti interneta v ZEKom-1 zasledujejo načelo, da ponudniki lahko ponujajo, uporabniki pa uporabljajo katerokoli internetno storitev ali vsebino, ne da bi jo operaterji omrežij, ki izvajajo storitev dostopa do interneta ali drugi izvajalci storitev dostopa do interneta, omejili ali razvrednotili. Nevtralnost interneta pomeni, da se vsi podatki v omrežju obravnavajo enakovredno.

Zavezanec je ob nastopu določenih pogojev (ko je uporabnik, ki je dosegel oz. presegel zakupljen mesečni limit podatkov), za prenos nekaterih vsebin oz. uporabo nekaterih storitev oz. aplikacij omejil hitrost prenosa podatkov, za druge – konkretno za prenos vsebin iz portala Tuškabina – pa ne. Uporabnikom, ki so presegli mesečni limit prenosa podatkov, je zavezanec na hitrost 128 kbit/s upočasnil ves internetni promet razen prometa, ustvarjenega z dostopom do portala Tuškabina ter

prenosom vsebin s tega portala. S takšnim ukrepom selektivnega upočasnjevanja prometa pa je ob upoštevanju definicije nevtralnosti interneta ravnal v nasprotju z določbami 203. člena ZEKom-1.

Glede na pojasnila zavezanca, ki jih je le ta podal v svoji izjasnitvi, agencija odgovarja sledeče:

WAP portal »Tuškabina« na spletnem naslovu wap.tuskabina.si je obstajal v času očitane kršitve v obdobju med 17. 12. 2014 in 21. 4. 2015, o čemer ni dvoma, saj zavezanec tega v postopku nadzora pred izdajo odpravljene odločbe nikoli ni zanikal, zavezanec je v postopku tudi pojasnjeval, kako poteka prenos podatkov med uporabniki in predmetnim portalom, nenazadnje pa je obstoj portala in spletne strani razviden tudi iz splošnih pogojev za dostop in uporabo mobilnega portala Tuškabina, ki so bili v obdobju očitane kršitve objavljeni na spletnih straneh zavezanca. V ponovljenem postopku agencija v skladu z načelom zakonitosti odloča na podlagi konkretnega in zakonskega dejanskega stanja ob izdaji odpravljene odločbe, zato aktualno stanje za predmetni postopek ni relevantno.

Pojasnilo zavezanca, da pri uporabi portala Tuškabina ne gre za prenos podatkov preko javnega interneta, saj naj bi se promet zaključil v omrežju zavezanca, se očitno nanaša na mnenje zavezanca, da portal deluje v njegovem zasebnem omrežju, kar pa ne drži. Internet je omrežje omrežij, ki ga sestavlja na milijone med seboj povezanih zasebnih, javnih, akademskih, poslovnih, vladnih in drugih lokalnih in globalnih omrežij, t.i. avtonomnih sistemov, skupek vseh teh omrežij pa predstavlja internet. Tudi omrežje zavezanca je eden od takšnih avtonomnih sistemov – osnovnih gradnikov interneta. Posamezni uporabnik (tudi vsak naročnik zavezanca) dostopa do interneta in njegovih storitev (svetovni splet, elektronska pošta, P2P način izmenjave datotek itd.) preko svojega terminala, to je tudi njegova vstopna točka v internet, zato tudi ne more držati trditve zavezanca, da uporabniki zavezanca enkrat dostopajo v zasebno omrežje, drugič (na popolnoma enak način) pa v javen internet. Uporabniška izkušnja je v obeh primerih popolnoma enaka. Internet je javno omrežje, zavezanec pa je kot operater javnega komunikacijskega omrežja in ponudnik dostopa do interneta zavezan k spoštovanju določb ZEKom-1 o internetni nevtralnosti. Omrežje zavezanca z vidika uporabnika predstavlja del interneta in se za uporabnika od drugih delov interneta ne razlikuje (npr. na kakšen način uporabnik dostopa do njega). Tako ne drži, da se internet začne šele na drugi strani omrežja zavezanca. Gre za javno komunikacijsko omrežje in ne zasebno, kot to skuša prikazati zavezanec. Hkrati pa je zavezanec v nasprotju s takšno svojo trditvijo, da uporabniki do portala Tuškabina dostopajo znotraj interneta in ne javnega omrežja – spleta, v splošnih pogojih, ki so bili v času kršitve dostopni na spletni strani <http://wap.tuskabina.si/sl/splosni-pogoj/>, navaja tudi sam zavezanec (citirano): *”Portal pomeni vse vsebine, aplikacije in druge elemente (ne glede na to ali so ti elementi posebej plačljivi ali brezplačni), ki se nahajajo na spletnem naslovu <http://wap.tusmobil.si> in wap.tuskabina.si. Celoten portal je dostopen prek mobilnega terminala, ki podpira protokol za dostop do spletnih strani z brezžičnimi terminali, del portala, na katerem pa ni omogocen nakup vsebin, pa tudi preko spleta. Pri uporabi plačljivih storitev oziroma pri dostopu do plačljivih vsebin na spletnih straneh Portala se bo uporabniku uporaba teh storitev oziroma dostop do vsebin zaračunal po vsakokratno veljavnem ceniku za to storitev in na način, naveden pri uporabi oziroma dostopu do*

storitve." Iz citiranega dela splošnih pogojev dostopa in uporabe mobilnega portala Tuškabina je jasno razvidno, da je pri dostopu do portala Tuškabina šlo za dostop do javno dostopne spletne storitve, do katere se je dostopalo na enak način, kot do drugih spletnih strani in drugih internetnih storitev, pri čemer je seveda prišlo do prenosa internetnega prometa, ki pa bi ga zavezanec v skladu z določbami tretjega odstavka 203. člena seveda moral obravnavati enakovredno glede na dostop do vseh drugih vsebin, storitev in aplikacij. Da je v primeru portala Tuškabina šlo za internetni dostop, ki je za uporabnike bil v celoti možen tudi iz drugih omrežij, je razvidno tudi iz (že citiranega) opisa ponudbe v ceniku zavezanca: *"Prenos podatkov se Tušmobilovim uporabnikom ob obisku tuškabine ne zaračuna, razen v primeru, ko se uporabnik nahaja v omrežju gostujočega operaterja v tujini."* V kolikor lahko uporabnik dostopa do portala Tuškabina tudi iz omrežja drugega operaterja, je jasno, da do njega dostopa preko interneta ter da je tudi portal sam del interneta. Analogija, ki jo zavezanec v svojem zagovoru vleče s storitvijo VoLTE, pa ne more zdržati presoje, saj pri VoLTE ne gre za eno od internetnih storitev, pač pa za storitev, ki jo nudi funkcionalnost mobilnega omrežja (podobno, kot npr. SMS ali MMS).

Agencija zavrača mnenje zavezanca, ki trdi, da ni mogoče identificirati niti storitev niti aplikacij, ki naj bi bile izjemoma omejene, temveč je mogoče identificirati le storitev, ki ni omejena, zaradi česar naj z očitanim ravnanjem ne bi kršil tretjega odstavka 203. člena ZEKom-1, saj le-ta govori o omejitvah, ne-omejitve pa niso sankcionirane. S tem, ko so bile definirane storitve (vsebine), ki jih zavezanec ni upočasnjeval, so bile hkrati določene tudi vse, ki so bile upočasnjevane. Seveda ni mogoče sestaviti končnega seznama storitev oz. aplikacij, ki jih je zavezanec upočasnjeval, saj je njihovo število praktično neskončno kot je pač praktično neskončno število vseh spletnih storitev, hkrati pa se to število tudi nenehoma spreminja (pojavljajo se nove in ukinjajo stare storitve in aplikacije), vendar pa so te upočasnjevane storitve popolnoma in enoumno določene s tem, da se promet, ustvarjen z njihovo uporabo, ni prenašal iz portala Tuškabina, pač pa z drugih spletnih strani. S tem so bile tiste storitve, ki jih je zavezanec upočasnjeval, popolnoma določene. Agencija prav tako niti v tej odločbi niti kadarkoli do sedaj v predmetnem postopku nadzora od zavezanca ni zahtevala, da ponuja le tiste pakete, kjer se internetni promet po dosegu določene količine povsem ustavi. Odločitev o tem, kako in kakšne pakete bo oblikoval, je v celoti prepuščena zavezancu, če pri tem seveda spoštuje zakonske določbe. V tem primeru mora zavezanec upoštevati določbe 203. člena ZEKom-1, ki prepoveduje različno upočasnjevanje, omejevanje ali zadrževanje internetnega prometa glede na uporabljeno storitev oz. aplikacijo.

Ob upoštevanju zgoraj navedenih ugotovitev in utemeljitev lahko ugotovimo, da je nesporno potrjeno dejstvo, da je zavezanec ponujal prenos internetnega prometa s portala Tuškabina na način, da se kljub temu, da je uporabnik presegel mesečni limit prenosa podatkov, ta promet ni upočasnjeval, medtem ko se je ves preostali internetni promet, ki se ni prenašal iz portala Tuškabina, upočasnjeval na 128 kbit/s.

Na podlagi zgornjih ugotovitev je agencija odločila, kot izhaja z prve točke izreka te odločbe.

Po sodbi sodišča št. I U 495/2015-22 z dne 12. 7. 2016, s katero je bila izpodbijana odločbo odpravljena, je sodišče zadevo vrnilo agenciji v ponovni postopek. V ponovljenem postopku agencija skladno z načelom zakonitosti odloča o dejanskem in s temu tudi pravnem stanju ob izdaji v upravnem sporu odpravljene odločbe o inšpekcijskem nadzoru, kar pomeni, da upošteva določila ZEKom-1 in njegovo ureditev o nevtralnosti interneta (pri čemer ni nepomembno dejstvo, da se Zakon o elektronskih komunikacijah v tem času ni spreminjal – niti relevantni 203. člen niti 37. točka 3. člena). Je pa bila v tem času sprejeta in uveljavljena nova Uredba (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji, ki se v relevantnem delu (njen 3. člen) uporablja od 30. aprila 2016 dalje. Pri tem pa agencija pojasnjuje, da je tudi v 3. členu predmetne Uredbe določeno, da ponudniki storitev dostopa do interneta pri zagotavljanju storitev dostopa do interneta ves promet obravnavajo enako, brez diskriminacije, omejevanja ali motenja ne glede na vsebino, do katere se dostopa, ali ki se razširja, aplikacije ali storitve, ki se uporabljajo oziroma zagotavljajo. Nadalje so v tretjem odstavku 3. člena Uredbe določene tudi izjeme od tega splošnega pravila, in sicer kot ukrepi za razumno upravljanje prometa, vendar pa te izjeme v nobenem pogoju ne dopuščajo tovrstne diskriminacije (omejevanja) kot se očita zavezancu v tem postopku v zvezi s Tuškabino – torej neenake obravnave internetnega prometa napram prometu, ki izvira iz uporabe Tuškabine, zgolj na podlagi vsebine oziroma storitve, ki se zagotavljajo.

Ne glede na dejstvo, da zavezanec z aktualno ponudbo ne krši več določb 203. člena ZEKom-1, to ne vpliva na dejstvo, da mora agencija skladno s sodbo I U 495/2015-22 z dne 12. 7. 2016 ponovno odločati o zakonitosti ravnanja zavezanca, saj odprava nepravilnosti s strani zavezanca predstavlja novo dejansko stanje, ki pa pri ponovnem odločanju ni upoštevano. Zato agencija z odločbo nalaga odpravo nepravilnosti, ki so obstajale ob izdaji odpravljene odločbe.

V zvezi z naloženimi ukrepi za odpravo nepravilnosti iz prve točke te odločbe agencija ugotavlja, da so primerni in sorazmerni, da se z njimi odpravijo ugotovljene kršitve. Strožji ukrepi ob dejstvu, da gre za prvič ugotovljeno kršitev, niso potrebni, ukrepi, ki bi bili za zavezanca blažji, pa ne bi zagotavljali odprave ugotovljenih kršitev. Z naloženimi ukrepi je zavezancu tudi omogočeno, da sam izbere način odprave nepravilnosti, kar je zanj nedvomno bolj ugodno od specifično predpisanih ukrepov.

Agencija zavezancu ni naložila konkretnega načina odprave ugotovljenih nepravilnosti, pač je zavezancu pustila izbiro, ali bo po izrabi mesečnega limita hitrost prenosa podatkov omejil za ves internetni promet enako ali pa hitrosti sploh ne bo omejil za noben internetni promet ne glede na uporabljeno storitev oz. aplikacijo.

Glede na to je mogoče zaključiti, da naloženi ukrepi predstavljajo primeren in sorazmeren ukrep za preprečitev nadaljnjih nepravilnosti.

Ker pri vodenju tega postopka niso nastali stroški organa ali stranke, ki bi jih bilo treba vrniti skladno

AKOS

s prvim odstavkom 113. člena ZUP, je odločeno tako, kot je navedeno v drugi točki izreka te odločbe.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo je v skladu s prvim odstavkom 227 člena ZEKom-1 mogoče sprožiti upravni spor v roku 30 dni od njene vročitve. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana. V sporu odloča Upravno sodišče na sedežu v Ljubljani. Tožba se vloži pri pristojnemu sodišču neposredno pisno ali pa se mu pošlje po pošti. Tožbi je treba priložiti tudi po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca, če je kdo prizadet z odločbo, pa tudi zanj, priložiti pa je potrebno to odločbo v izvirniku, prepisu ali kopiji. Ob vložitvi tožbe je potrebno plačati sodno takso v višini 800 točk, kar ob vrednosti točke 0,0821 EUR znaša 65,68 EUR.

Peter Cvitanic
Pooblaščenca oseba

Vročiti: zavezancu, v skladu z 91. čl. ZUP